

Neispunjeni Snovi

Stojim pred gomilom slomljenih komada i pokušavam da zaustavim suze koje već prete da me uguše. Ne! Neću to dopustiti – Ne mogu plakati! Ta vrata sam zatvorila! Onda sam kleknula i pokupila prvi slomljeni komad. Ovaj san je još uvek previše stvaran za mene:

... On je hteo da me oženi – u proleće sledeće godine – čim budem imala dovoljno ušteđenog novca za kuću. Već sam mogla da ih vidim pred sobom – naše dvoje dece, devojčicu i dečaka...

Sve je propalo – to je bila samo laž! Osećam se tako iskorišćeno, tako razočarano!

Onda sledeći slomljeni komad, samo kratko nakon toga! On je bio jedan od finih kupaca koji mi je obećavao posao u bratovljevoj prodavnici:

Prodavnica je na kraju ispala bar, i morala sam stalno da pijem sa toliko mnogo muškaraca- samo uz puno truda i poteškoće bila sam u mogućnosti da pobegnem daleko odande...

**Ovaj jedan mali šareni komad
još uvek boli najviše:**

*Bili smo sretna porodica, mama, tata, moj
brat i ja. I onda jednoga jutra on je otišao
i nikada se nije vratio. Mama je rekla
da je morao otputovati
van zemlje i da će se
brzo vratiti kući, ali se
nikada nije vratio...*

**Odmah
pored tog
slomljenog
dela postoje
mnogi mali slomljeni
delovi iz života jedne
devojčice s mojim
imenom:**

*... Ona je htela da postane
medicinska sestra, kao i njena tetka...
htela je da ima porodicu... lepog
supruga koji bi se dobro pobrinuo za
nju... puno životinja i kuću
na selu s velikim vrtom...
lep automobil i svi u
gradu bi joj se
divili...*

**Tri ogromna slomljena komada
leže u pozadini, a ja uopšte ne
želim da ih pogledam:**

*Obećanje koje sam dala sebi da ću
prekinuti ovaj "posao" na leto i da ću se
vratiti kući...*

*Stvarno sam želela da idem
na časove nemačkog
jezika, bila sam već
prijavljena, mogla sam već
zamisliti šta bi bilo kad bih
tečno govorila nemački, a moja
majka bi bila tako ponosna na mene
i posetila bi me na mom novom
poslu u prodavnici...*

*... Nikad nisam želela da
se zaljubim u drugog muškarca.
Htela sam da ostanem sama, a sada
sam opet sa nekim, a ne razumem
zašto ostajem s njim – ponekad
nije baš dobar...*

**To me tako jako
boli! Moram nekako
umrtviti taj bol,
nekako pobeći...**

Hej!
Šta je to?
Odjednom, čujem
glas – vrlo tih,
vrlo nežan!

Ja te
razumem!
Znam tvoj bol,
razočarenje,
tvoju slomljenosti.
Uzeo sam sve tvoje boli
na sebe.

To ne može biti!
Niko me ne razume!
Ne mogu se više
nadati... ne mogu
sanjati!!!

I to razumem!
Ali, da li
znaš šta – ja
sam bio mrtav.
Umro sam na krstu za tebe.
Ali, nisam ostao
mrtav! Vaskrsnuo
sam i živeću zauvek.

Ko si ti?
Šta želiš od mene?

Ja sam Isus! Pošto ja živim, i
ti bi trebala da živiš! Veruj mi!
Neću te razočarati!

Dragi prijatelju!

Ovaj kratki razgovor nas podseća na Uskrs. Mnogi od nas stoje ispred gomile neispunjenih snova i ovakvih nada, ali se jednostavno borimo svaki dan za opstanak. Stavili smo dobre maske, ali iznutra izgleda sasvim drugačije. Ponekad se osećamo kao malo ranjeno dete – ostali smo potpuno sami. Upravo tako možemo doći do Isusa! Zašto to ne bismo učinili baš sada, neposredno pre Uskrsa? Isus nas prihvata, oprašta našu krivicu i pomaže nam da ponovo ustanemo. On ima vrlo posebne snove za tvoj život, a uz njegovu pomoć, korak po korak, možeš iskusiti da oni postaju stvarnost i možeš imati život pun smisla. Trebala bi živeti!

Tvoji prijatelji iz Herzwerka!